

Συγκίνηση από την πρόοδο των εργασιών αναστήλωσης του «πληγωμένου» μοναστηριού του Ολύμπου

/ [Ιερές Μονές](#)

Τους τελευταίους δεκαέξι μήνες στο μοναστήρι του Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω εκτελέστηκαν εργασίες αναστήλωσης της δυτικής πτέρυγας, εκεί όπου ήταν το κωδωνοστάσιο και το ηγουμενείο. Η συγκίνηση πλέον είναι μεγάλη για συντηρητές και μοναχούς.

«Είναι πολύ σημαντικό για εμάς, είναι ο χώρος που αγίασε ο Άγιος Διονύσιος και ήταν χρέος μας να σώσουμε το μοναστήρι που καταστράφηκε από τα γερμανικά στρατεύματα στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου» δήλωσε στο Αθηναϊκό - Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο π. Σιλουανός.

Σε όλο αυτό το διάστημα, ο αρχιτέκτονας και συντηρητής μνημείων Σωτήρης Τζήμας είχε φυσική παρουσία και μαζί με τους εργάτες έβαζαν λιθαράκι λιθαράκι

στο μοναστήρι, κάτω από το άγρυπνο μάτι των μοναχών, για να μπορέσει να σταθεί και πάλι αγέρωχο.

Το μοναστήρι πυρπολήθηκε από τους Τούρκους το 1828 και ανατινάχθηκε από τους Γερμανούς το 1943. Τα θεμέλια του «λαβώθηκαν» σοβαρά, παρ' όλα αυτά το μοναστήρι του Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω, αν και «πληγωμένο», συνέχιζε να διατηρεί τη «ζωντάνια» του χάρη στους μοναχούς και τους πιστούς που ήθελαν να προσκυνήσουν, στο φαράγγι του Ενιπέα, σε υψόμετρο 850 μέτρων.

Την ερχόμενη άνοιξη προγραμματίζεται μία εκδήλωση και αγιασμός του χώρου, με προσκεκλημένους επίσημους καλεσμένους αλλά και την υπουργό Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη. Η υπουργός επισκέφτηκε πριν από λίγο καιρό τον χώρο και είδε από κοντά την ολοκλήρωση των εργασιών, με τους μοναχούς να κάνουν το επόμενο βήμα και να ζητούν να ενταχθεί άμεσα προς χρηματοδότηση και το τελευταίο εσωτερικό κομμάτι του μοναστηριού που παραμένει διαλυμένο, εκεί όπου βρίσκεται η τράπεζα, η κουζίνα και ο φούρνος.

Στόχος των μοναχών είναι να ολοκληρωθεί το έργο για να μπορούν να μένουν στο παλαιό μοναστήρι καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, καθώς τώρα ανεβαίνουν εναλλάξ από τον Απρίλιο έως τον Νοέμβριο και όσο το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες, από την Ιερά Μονή του Αγίου Διονυσίου, η οποία βρίσκεται σε απόσταση τριών χιλιομέτρων από το Λιτόχωρο.

«Είμαστε πολύ συγκινημένοι με την ολοκλήρωση των εργασιών. Έχει πολλούς επισκέπτες που έρχονται και το θαυμάζουν», προσέθεσε ο π. Σιλουανός. Από την πλευρά του, ο αρχιτέκτονας κ. Τζήμας χαρακτήρισε, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, εξοντωτικές τις εργασίες **«λόγω της πολυπλοκότητας και της δυσκολίας στη μεταφορά των υλικών καθώς δεν υπήρχε πρόσβαση και όλα έπρεπε να κουβαληθούν με το χέρι και σε απόσταση πάνω από 50 μέτρα. Ο χώρος είχε 50 θόλους και πάνω από 200 τόξα και όλα κρίνονταν στη λεπτομέρεια».**

Η παλαιά μονή ιδρύθηκε το 1542, στην πυρπόληση από τους Τούρκους χάθηκε ένα σημαντικό μέρος των κειμηλίων της, ενώ μετά την ανατίναξη από τους Γερμανούς, οι μοναχοί μετακόμισαν στη σημερινή Ιερά Μονή του Αγίου Διονυσίου. Τα χρόνια πέρασαν, όμως οι μοναχοί δεν ξέχασαν την παλιά τους κατοικία και ανέλαβαν δράση να την αναστηλώσουν, με βάση κυρίως τις μαρτυρίες για την αρχιτεκτονική της μονής.

Μόνο που κάποια στιγμή, σε όλο αυτό το εγχείρημα, υπήρξε μεγάλη δυσκολία στην πρόοδο των εργασιών καθώς δεν γνώριζαν πώς ενώνονταν οι δύο πτέρυγες αφού

από τα εκρηκτικά είχαν καταστραφεί τελείως οι γωνίες και ήταν ανισόπεδες. Κι ενώ όλα έδειχναν πως η αναστήλωση «κολλάει», Γερμανός στρατιώτης που ήταν στην ομάδα αυτών που μετέφεραν τα εκρηκτικά για να ανατινάξουν το μοναστήρι, έστειλε μέσα σε φάκελο κάποιες φωτογραφίες. Λίγο πριν από την καταστροφή, είχε σηκώσει τη φωτογραφική μηχανή και αποτύπωσε το μέρος, όπως ακριβώς ήταν προτού διαλυθεί. Έτσι όπως αναστηλώθηκε σήμερα.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ (Αναστασία Καρυπίδου)